

A photograph of a green sweater with a face and blue eyes, blue jeans, and yellow rubber boots on a chair. The sweater is draped over the back of the chair, and the jeans and boots are placed on the seat. The sweater has a pink nose and blue eyes. The boots are yellow and have a buckle on the side. The chair is made of wood and has a woven seat.

STOF TIL EFTERTANKE CONSCIOUS THREADS

ALDA MOHR EYÐUNARDÓTTIR
RAGNHILD HJALMARSDÓTTIR HØJGAARD
ÝRÚRARÍ

STOF TIL EFTERTANKE / CONSCIOUS THREADS

Alda Mohr Eyðunardóttir, Ragnhild Hjalmsdóttir Højgaard, Ýrúrarí

Udstilling / Exhibition

23/9 2023 – 28/1 2024

Nordatlantens Brygge / The North Atlantic House

Strandgade 91, 1401 Copenhagen

Udstillingsansvarlig / Head of exhibitions

Mai Misfeldt

Direktør / Director

Karin Elsbudóttir

Tak til / Thanks to

Studio Fræ og / and Nordisk kulturkontakt / Nordic Culture Point

KATALOG / CATALOGUE

Tekst / Text

Solveig Hanusardóttir Olsen, Mai Misfeldt

Fotos / Photos

Studio Fræ (p. 1, 16, 19), Rógvi Langgaard (p.18), Kinna Poulsen (p. 19),
Færøernes Kunstmuseum (p. 8-9), Alda Mohr Eyðunardóttir (p. 12)

Oversættelse / Translation

René Lauritsen

Design

Rasmus Brøndsted

Redaktør / Editor

Mai Misfeldt

Redaktion / Editorial team

Mai Misfeldt, Birgir Thor Møller

ISBN: 978-87-93411-15-9

© 2023 Nordatlantens Brygge

04 FORORD / PREFACE

06 BEVIDSTHED OG BEARBEJDELSE / AWARENESS AND PROCESSING

*– Solveig Hanusardóttir Olsen
om / about Ragnhild
Hjalmsdóttir Højgaard & Alda
Mohr Eyðunardóttir*

10 TRE SPØRGSMÅL TIL ÝRÚRARÍ / THREE QUESTIONS FOR ÝRÚRARÍ

12 BIOGRAFIER / BIOGRAPHIES

VELKOMMEN TIL STOF TIL EFTERTANKE

DK Hvordan kan vi arbejde mere bæredygtigt – også med en æstetisk praksis? Det spørgsmål er i disse år blevet en uomgængelig del af hverdagen for kunstnere og designere og vil formodentlig fylde endnu mere fremover. På nærværende udstilling viser vi tre kunstnere, som på hver deres måde forholder sig til at leve i en tid, hvor forbruget skal gentænkes, hvor vi skal lære at elske det gamle tøj og bruge de lokale resurser.

Islandske Ýr Jóhannsdóttir arbejder under kunstnernavnet **Ýrúrarí**. Der er en legende hverdagsaktivisme og -feminisme over hendes projekter: Smid ikke mormors uldswearer ud, bare fordi du spildte ketchup ned over brystet, forvandl i stedet sweateren til et levende pølsebrød med det hele. Ýrúrarís praksis er generøs og overskudsbetonet, og hun deler gerne ud af sine erfaringer på workshops.

Aida Mohr Eyðunardóttir og **Ragnhild Hjalmaradóttir Højgaard** kommer begge fra Færøerne og er fælles om at have et mellemværende med den færøske uld. "Ull er føroya gull", lyder et gammelt ordsprog. Siden globaliseringens indtog er store dele af ulden dog gået til spilde, men i dag går kunstnere og designere forrest i bestræbelserne på at finde nye tilgange til at anvende guldet fuldt ud igen.

Ragnhild Hjalmaradóttir Højgaard revitaliserer brugen af den færøske uld, både gennem den måde hun bearbejder den på og i sin udforskning af tidligere tiders håndarbejdsteknikker. I hendes værker har ulden bevæget sig fra den individuelle krop til arkitekturens fællesrum. Det handler om bæredygtighed, om at udnytte de lokale naturlige resurser, og om at genfinde en sensibilitet overfor materiale og håndværk.

Aida Mohr Eyðunardóttir slår minder om det færøske landskab op i sit spinkle hegnværk, hvor stolperne er af sukker og skibskiks, klistrende og knækkede som barndommens erindringer. Som løse uldtotter i hegnet hænger hendes *Binditættir* (strikketotter/strikkedigte). Det færøske ord *táttur* kan udover en tot af hår, uld eller græs også betyde en del af et kvad eller reb, som f.eks. bruges i fuglefjelde eller i fiskeriarbejde.

Udstillingens røde tråd er at kunst og design kan pege andre steder hen i en tid med materielt overforbrug. Fra det intime og filosofiske niveau, hvor ulden er fællesnævner, og til en fantasifuld udforskning af beklædning. Vi håber, at udstillingen både vil vække glæde og give stof til eftertanke.

Mai Misfeldt

Udstillingsansvarlig på Nordatlantens Brygge

WELCOME TO CONSCIOUS THREADS

UK How can we work more sustainably – including in our aesthetic practices? In recent years, that question has become an inescapable part of everyday life for artists and designers, and the issue will only become even more pressing in the years ahead. In this exhibition we present three artists who all, each in their own way, respond to the reality of living in a time where human consumption is in need of rethinking, where we must learn to love old clothes and use local resources.

Icelandic Ýr Jóhannsdóttir creates art under the pseudonym **Ýrúrarí**. Her projects are suffused by a playful air of everyday activism and feminism: you don't need to throw away grandma's old woollen sweater just because you've spilled ketchup on it: instead, take the opportunity to turn the sweater into a living hot dog with everything. Ýrúrarí's practice brims with generosity, and she is only too happy to share her experiences at workshops.

Aida Mohr Eyðunardóttir and **Ragnhild Hjalmaradóttir Højgaard** both come from the Faroe Islands and share an interest in Faroese wool. 'Wool is the Faroese gold,' goes an old proverb. Since the advent of globalisation, however, large quantities of the island's wool have gone to waste. Today, artists and designers are at the forefront of fresh efforts to find new ways of fully utilising all that gold.

Ragnhild Hjalmaradóttir Højgaard revitalises the use of Faroese wool in her own processing of the material as well as in her exploration of crafts and techniques from times gone by. In her works, the wool moves away from the individual body to the shared, common space of architecture. The themes addressed here are about sustainability, about utilising local natural resources, and about rediscovering a keener sensibility towards materials and craftsmanship.

Aida Mohr Eyðunardóttir evokes memories of the Faroese landscape in her delicate fence, its posts made of sugar and ship's biscuits, all sticky and broken-up like childhood memories. Her *Binditættir* (knitting tufts/knitting poems) dangle on the fence like loose tufts of wool. The Faroese word *táttur* can mean many things: a tuft of hair, wool or grass, part of a song or poem, or a rope of the kind used when exploring bird cliffs or fishing.

The common thread of the exhibition is that art and design can point us in new directions in our current era of material overconsumption. This holds true right from the intimate and philosophical level, where wool is the common denominator, to the imaginative explorations of clothing. We hope that the exhibition and its conscious threads will give you joy – and cause for reflection.

Mai Misfeldt

Head of exhibitions at Nordatlantens Brygge

BEVIDSTHED OG BEARBEJDELSE

AWARENESS AND PROCESSING

Solveig Hanusardóttir Olsen om Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard og Alda Mohr Eyðunardóttir

DK Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard og Alda Mohr Eyðunardóttir udforsker og genfortolker gamle færøske håndarbejds traditioner i deres kunst. Den færøske fåreuld står centralt i mange af kunstværkerne, som ofte har tematisk rod i deres tilknytning til hjemlandet, den færøske natur og menneskets rolle i den.

Lige siden den første norrøne bosætning på Færøerne har folk dér været selvforsynende med uld og strikket, valket og vævet deres egne klæder og tekstiler. Fåreulden blev nappet og sorteret i farver og tekstur. Derpå blev ulden kartet og spundet på en spinderok. Det er omstændeligt arbejde. Den grove uld, også kaldet broddur, blev typisk brugt til at strikke bådsmændstrøjer og til at væve skørter samt sejl til både. Hele processen var bæredygtig, og ulden var en vigtig handelsvare.

Her spiller det gamle pakhus, der i dag huser Nordatlantens Brygge, en nøglerolle, da det fra 1770'erne og frem var et centrum for bl.a. samhandel med uld fra Færøerne. Skibe fulde af strikkede beklædningsgenstande og sejl fra Færøerne har

Solveig Hanusardóttir Olsen about Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard and Alda Mohr Eyðunardóttir

UK Artists Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard and Alda Mohr Eyðunardóttir explore and reinterpret ancient Faroese crafts and traditions in their works. Faroese sheep's wool is central to many of the artworks, which are often thematically rooted in their personal sense of connection to the homeland, the natural setting of the Faroe Islands and humankind's role in it.

Ever since the days of the first Norse settlement in the Faroe Islands, people there have farmed enough wool to be self-sufficient, knitting, felting and weaving their own clothes and textiles. First, the wool would be picked and sorted by colour and texture. Then the wool would be carded and spun on a spinning wheel. It is long, painstaking work. The coarse outer wool, also known as *broddur*, was typically used to knit boatmen's sweaters as well as to weave skirts and sails for boats. The entire process was fully sustainable, and wool was an important commodity for the islands.

The old warehouse which today houses Nordatlantens Brygge played a key role in this context: from the 1770s onwards it was a centre for trade that included

Dimma / Skumring / Dusk, 2022

Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard

lagt til kaj lige udenfor, og lokalerne blev brugt til opbevaring. Men med industrialiseringen blev færøsk uld næsten overflødig, og i dag bliver en stor del af ulden destrueret. Håndværket er blevet overtaget af maskiner, og den oprindelige viden om processen er ved at uddø.

Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard

Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard vil puste liv i de gamle håndværkstraditioner samtidig med at hun vil finde nye måder at bruge ulden på og gøre folk bevidste om, hvordan man kan udnytte dette bæredygtige og alsidige materiale fuldt ud. Med respekt for det gamle afprøver hun nye muligheder i sit virke, der ligger i spændingsfeltet mellem tekstilkunst og design. Værkerne forholder sig til rummet og indskriver sig som elementer i en arkitektur, hvor vores kroppe og vores færden i rummet bliver udgangspunkt for vores tilegnelse af det enkelte værk.

Skabelsesprocessen forener gamle håndværkstraditioner med højteknologisk produktion. For eksempel består det monumentale værk *Dimma* af tre store vævninger af færøsk fåreuld, der tilsammen danner et abstrakt billede. Motivet består af lyse, runde former, der svæver på en mørk billedflade. Det er minimalistisk og enkelt i udtrykket og ansporer til, at man nøje gransker detaljerne: overfladens struktur, farveskiftene mellem de lysegrå og mørkegrå tråde, processen bag og duften af uld. I værket understreger hun vigtigheden af at tage arven og roen fra fortiden med ind i en hektisk og digital fremtid ved at sammensmelte tidligere tiders materiale og nutidens teknologi.

Andre gange arbejder Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard mere intuitivt og organisk, hvor materialet og processen bestemmer resultatet. Værket *5 Colours of Nature* henviser til de fem primære naturlige farvekategorier, som fåreuld bliver delt op i: hvid, lysegrå, mørkegrå, lys brun og mørkebrun.

wool from the Faroe Islands. Ships full of knitted garments and sails from the Faroe Islands used to dock just outside, and the building itself was used for storage. With the advent of industrialisation, however, Faroese wool became virtually redundant, and today much of the wool is destroyed. The old craft has been taken over by machines, and the age-old knowledge of the processes involved is dying out.

Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard

Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard wants to breathe new life into ancient craft traditions while also exploring new ways of utilising wool and making people aware of how to make full use of this sustainable and versatile material. Respecting the old ways, she tests out new possibilities in her work, creating pieces that occupy the field where textile art and design intersect. Actively relating to the surrounding space, her works inscribe themselves as elements in an architecture where our bodies and our movements in the space become the starting point for our reception of each individual work.

Her creative process combines old craft traditions with high-tech production. For example, the monumental work *Dimma* comprises three large weavings made out of Faroese sheep's wool, which together form an abstract image: light-coloured, round shapes floating against a dark image plane. Minimalistic and simple, the work encourages you to carefully examine the details: the structure of the surface, the changes in colour between the light grey and dark grey threads, the process behind its creation and the smell of wool. In the work, she emphasises the importance of bringing the calm tranquillity of the past into our hectic, digital future by merging the materials of times gone by with the technology of today.

In other works Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard takes a more intuitive and organic approach, letting the material and the process determine the end result. For

Alda Mohr Eyðunardóttir

Billedkunstneren Alda Mohr Eyðunardóttir har en stærk følelsesmæssig tilknytning til uld, som hun ofte bruger i sin praksis. Hun er optaget af uldens oprindelse: ulden har groet på får, og nu klæder vi os i deres ydre lag for at holde os varme. Ud over uld bruger Alda Mohr Eyðunardóttir materialer såsom sejlgarn, fiskeredskaber, sten, hegn og kiks, som for hende forankrer kunstværkerne i hjemstavnen, både symbolsk og fysisk. Følelser og materialer bliver knyttet sammen, således at kunstværkerne på én og samme tid er stærkt materielle og fulde af interne fortællinger.

Ulden er et symbol for omsorg, familie og hjem. Den ene skulptur på udstillingen er en afstøbning af en hue, som kunstnerens moder strikkede som barn. Der optræder også en strikket sok støbt i bronze, som i tilgift peger på den førnævnte historiske samhandel og bygningens historie som opbevaringssted for handelsvarer. Modsætningerne i de støbte værker er tydelige: det bløde, gamle, traditionelle materiale bliver støbt i bronze, et hårdt og kostbart materiale. Ved at støbe tingene bliver de bevaret for eftertiden, samtidig med at brugsværdien forsvinder. Funktionen forsvinder, men fortællingen er tilbage.

Alda Mohr Eyðunardóttir har også lavet en installation af hegn og pæle. Mange områder i den færøske indmark er indhegnede for at adskille fårene og opdele områderne. Alda Mohr Eyðunardóttirs hegn undersøger menneskets spor i landskabet. Den færøske natur er fyldt af spor af mennesker i form af varder, stenhuse, fårefolde og indhegninger. Hegnet er også et symbol på en grænse eller membran mellem det indre og det ydre landskab, mellem det personlige, intime rum og det offentlige fællesrum. Det indre erindringslandskab kommer til syne i strikkeopskrifter, skrevet på semitransparent papir. De er en hilsen til den gamle strikketradition, her fortolket i poetiske

example, her *5 Colours of Nature* refers to five primary natural colour categories found in sheep's wool: white, light grey, dark grey, light brown and dark brown.

Alda Mohr Eyðunardóttir

Artist Alda Mohr Eyðunardóttir has a strong emotional attachment to wool, which she often uses in her practice. She is keenly interested in the origins of wool: it grows on sheep before we dress in their outer layers to keep warm. In addition to wool, Alda Mohr Eyðunardóttir uses materials such as sail twine, fishing gear, stones, fences and biscuits. For her, these materials anchor the artworks in her homeland, both symbolically and physically. Emotions and materials become interlinked and entangled, giving rise to artworks that are at one and the same time strongly material in scope and full of embedded narratives.

Wool stands for care, family and home. One of the sculptures in the exhibition is a cast of a hat that the artist's mother knitted as a child. Another piece, a knitted sock cast in bronze, also points to the aforementioned historical trade and to the exhibition venue's history as a storage place for trade goods. The cast works are full of contrasts: here the soft, old, traditional material is cast in bronze, a hard and expensive material. The process of casting objects ensures that they are preserved for posterity, but any utility they used to have disappears. Function is left behind, but the story is retained.

Alda Mohr Eyðunardóttir has also created an installation of fences and posts. In the Faroe Islands, infields are fenced to separate the sheep and divide up the land. Alda Mohr Eyðunardóttir's fence examines human traces in the landscape; the Faroese countryside is full of such traces in the form of cairns, stone houses, sheepfolds and enclosures. Furthermore, the fence is a symbol of a boundary or membrane between the inner and outer landscape, between the personal, intimate space

Húgván hjá mammu / Min mors hue / My mother's hat, 2021

Alda Mohr Eyðunardóttir

vendinger om liv og eksistens. En humoristisk detalje er, at kunstneren har støbt hegnspæle med såkaldte *skipskeks* indeni. Skipskeks er en stenhård og knastør kiks, som mætter godt og har en unik status i færøsk fiskerihistorie, hvor skipskeks på grund af deres tørhed blev medbragt som langtidsholdbar proviant ved søfart, og sidenhen er blevet lidt af en kultspise blandt færinger.

Alda Mohr Eyðunardóttir og Ragnhild Hjalmsdóttir Højgaard arbejder med medier, der er relativt nye i færøsk kunsthistorie. Tekstilkunst blev udstillet første gang i begyndelsen af 1970'erne, og installationer var først at se sent i 1980'erne. Begge kunstnere har markeret sig på den færøske kunstscene med værker, der bearbejder menneskers samspil med deres miljø og arv. Deres værker udstilles jævnligt, og de har begge modtaget hæderspriser for deres arbejde.

Både Alda Mohr Eyðunardóttir og Ragnhild Hjalmsdóttir Højgaard har et skarpt og undersøgende blik for fortidens tætte tilknytning til naturens rytmer og nutidens pulserende hverdagsliv. I mødet med deres værker bliver vi mere bevidste om vores arv, vores tilknytning til naturen og på at tænke mere bæredygtigt.

and the public common space. The inner landscape of memory and recollection comes to light in knitting patterns written on semi-transparent paper. They pay homage to old knitting traditions, interpreted here in poetic phrases about life and existence. In a humorous detail, the artist has cast fence posts containing ship's biscuits, so-called *skipskeks*. Rock-hard, bone-dry and very filling, ship's biscuits hold a unique status in Faroese fishing history: they were brought along as long-lasting provisions on sea voyages and have since become somewhat of a cult food among the Faroese.

Alda Mohr Eyðunardóttir and Ragnhild Hjalmsdóttir Højgaard work with media that are relatively new in Faroese art history. Textile art was first exhibited in the early 1970s, and installation art did not arrive until the late 1980s. Both artists have made their mark on the Faroese art scene with works that address how we humans interact with, shape and are shaped by their environment and heritage. Their works are regularly exhibited, and they have both received awards and accolades for their art.

Alda Mohr Eyðunardóttir and Ragnhild Hjalmsdóttir Højgaard both apply a keenly honed, inquiring gaze to the past with its close connection to the rhythms of nature, contrasting it with the pulse of our present day's hectic everyday existence. In encountering their works, we become more aware of our heritage, our connection to nature and of the need to think more sustainably.

Om forfatteren

Solveig Hanusardóttir Olsen er undervisningslektor ved Færøernes Universitet. Fra 2015 til 2023 var hun ansat som museumsinspektør på Færøernes Nationalgalleri. Hun er uddannet cand.mag. i religionshistorie og MA i kunsthistorie.

About the author

Solveig Hanusardóttir Olsen is a teaching lecturer at the University of the Faroe Islands. From 2015 to 2023, she was a curator at the National Gallery of the Faroe Islands. She holds a master's degree in the history of religions and an MA in art history.

TRE SPØRGSMÅL TIL ÝRÚRARÍ

Hvilken slags materialer arbejder du med, og hvad betyder materialet for dig?

DK Grundmaterialet i mine værker er brugte trøjer, som jeg får fra forskellige tekstilindsamlingscentre. De fleste af trøjerne er slidte og trænger til at blive repareret, når jeg får dem i hænderne. Når jeg så reparerer dem, bruger jeg forskellige slags garn og rå uld, som er genbrug eller bæredygtigt fremstillet. Grundidéen bag mit arbejde fletter sig sammen med tanken om at give genbrugsmaterialerne ny værdi og dermed holde dem i brug i længere tid. De fleste af trøjerne ville nok snart være endt på lossepladsen, men i stedet giver jeg dem ny personlighed og ny værdi som kunst eller design. Med deres nye, venlige fremtoning og nærvær er de sværere at smide ud igen.

Kan du kort fortælle lidt om et af de værker, du viser på udstillingen?

Jeg lavede sweateren *Ulla*, mens jeg udstillede en serie sweatere på Museum of Design and Applied Art (Hönnunarsafn) i Island. Lige præcis denne sweater er lavet ud af tre forskellige brugte trøjer, og jeg har anvendt næsten alle de teknikker, jeg har brugt i

What kinds of materials do you work with and what does the material mean to you?

UK The base material of my work are second-hand sweaters I get from various textile collection centres. Most of the sweaters were in need of some kind of mending when I got them into my hands. When I mend the sweaters, I use various kinds of yarn and raw wool, either second hand or sustainably made. The idea behind my work interweaves with the idea of making the second-hand material more valuable and keeping it in use for a longer time. Most of the sweaters would possibly soon have ended up in a landfill, but instead I give them a new personality and value as art or design pieces that will be hard to throw away again with their new friendly face and presence.

Could you briefly tell us about one of the works/ designs you are showing at the exhibition?

I made the sweater *Ulla* while exhibiting this group of sweaters in the research space at the Museum of Design and Applied Art (Hönnunarsafn) in Iceland. This sweater is made out of three second-hand sweaters, and I've applied almost all of the techniques I've been

THREE QUESTIONS FOR ÝRÚRARÍ

mit arbejde i de sidste ti år. Processen med at lave hver enkelt del blev dokumenteret i billeder, som vil blive brugt i en bog, jeg arbejder på. I bogen vil læserne kunne finde inspiration til, hvordan man reparerer eller giver en 'makeover' til strik, der lidt for længe bare har ligget i skabet, og som måske blot trænger til et lille ansigtsløft for at blive interessant at bruge igen. Tanken udspringer af de kreative reparationsworkshops, jeg har afholdt gennem flere år nu.

Hvad vil du gerne have, at beskueren tager med sig hjem?

Jeg håber, at beskuerne vil blive inspireret til at reparere deres eget tøj på en sjov, personlig måde. Ikke alle vil kunne se sig selv i mine designs, men de teknikker, jeg bruger, er ret enkle og kan nemt tilpasses forskellige stilarter. Og så håber jeg selvfølgelig, at de besøgende vil gå hjem med et smil på læben og måske have fået mod på at træffe nogle dristigere – og bæredygtige – tøjvalg.

using in my work for the past ten years. The process of making each part was documented in photos and will be used in a book I'm working on. In the book, readers can find inspiration on how to mend or 'makeover' knits that have been lying around in their closets for too long and just might need a little facelift to be interesting to use again. The idea is based on the creative mending workshops I've been teaching for some years.

What do you want the viewer to take home with them?

I hope the viewer will find some inspiration to mend their own clothes in a fun, personal way. My designs are not for everyone, but the techniques I use are quite simple and easily adaptable to various styles. But then of course I hope it might also let the viewer walk home with a smile on their face and maybe prompt some bolder, but sustainable, wardrobe choices.

Alda Mohr Eyðunardóttir (f. 1997, Færøerne) er billedkunstner og studerende på Skolen for Mediekunst på Det Kgl. Danske Kunstakademi. Hun er p.t. involveret i et tværfagligt studieprogram i New York. Alda Mohr Eyðunardóttir deltog på udstillingen *Samtaler om tåge* på Nordatlantens Brygge i 2020, og har medvirket på flere udstillinger på Færøerne, i Danmark, Island og Finland. Repræsenteret på Færøernes Nationalgalleri.

Alda Mohr Eyðunardóttir (b. 1997, Faroe Islands) is a visual artist and a student at the Royal Danish Academy of Fine Arts' School of Media Arts. She is currently involved in an interdisciplinary study programme in New York. Alda Mohr Eyðunardóttir participated in the exhibition *Conversations About Fog* at The North Atlantic House in 2020 and has been featured in several exhibitions in the Faroe Islands, Denmark, Iceland and Finland. Her work is represented at the National Gallery of the Faroe Islands.

Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard (f. 1982, Færøerne) er tekstilkunstner og designer, og har en MA i Design fra Det Kongelige Akademi. Derudover er hun uddannet skrædder. Siden 2014 har hun i sin kunstneriske praksis fokuseret på at udforske udviklingspotentialer i den færøske uld. Hun har bl.a. lavet større udsmykningsopgaver til Hilton og Glasir College (BIG) i Tórshavn samt til Noma og MAD i København. Har udstillet flere steder i Danmark, på Færøerne og i London. Repræsenteret på Færøernes Nationalgalleri.

Ragnhild Hjalmarsdóttir Højgaard (b. 1982, Faroe Islands) is a textile artist and designer. She holds an MA in Design from the Royal Danish Academy and is also a trained tailor. Since 2014, her artistic practice has focused on exploring Faroese wool and its potential for development. Her work includes major commissions for the Hilton and for Glasir College (BIG) in Tórshavn as well as for Noma and MAD in Copenhagen. Has exhibited at several venues in Denmark, on the Faroe Islands and in London. Her work is represented at the National Gallery of the Faroe Islands.

Ýrurari (Ýr Jóhannsdóttir) (f. 1992, Island) er tekstildesigner og kunstner, p.t. bosat i Berlin. Hun har studeret tekstildesign på Reykjavík School of Visual Arts og på Glasgow School of Art. Ýruraris værker har været udstillet i Island, USA og Finland og er en del af samlingerne på TextielMuseum i Holland, Museum für Kunst und Gewerbe i Hamborg, Museum of International Folk Art i New Mexico og Museum of Design and Applied Art i Island.

Ýrurari (Ýr Jóhannsdóttir) (b. 1992, Iceland) is a textile designer and artist, currently living and working in Berlin. She has studied textile design at the Reykjavík School of Visual Arts and at the Glasgow School of Art. Ýrurari's work has been exhibited in Iceland, the US and Finland, and is included in the collections of the TextielMuseum in the Netherlands, Hamburg's Museum für Kunst und Gewerbe, the Museum of International Folk Art in New Mexico and the Museum of Design and Applied Art in Iceland.

